

Woord ten geleide

Stugge, mateloze teksten zijn het. Vol afgrond en zevende hemel. 'Niets zal mij ontbreken – laat het zo blijven, dit geluk'. Maar ook 'waarom heb jij mij verlaten?' Verbijsterd om wat mensen doen met elkaar, 'martelen, hakken, onthoofden'. Maar ook zeker wetend: 'Een duistere zaak is de wereld, maar er zijn mensen van licht'. Vloekend tegen onrecht-bedrijvers, mensenverslinders, Ploert & Schender: red hen die geen verweer hebben! Maar ook 'in uw handen beveel ik mijn geest' en 'Gij zult de ziel van uw tortel niet overlaten aan het wild gedierte'.

Jij, of zeg Gij. De onuitsprekelijke Naam JHWH, volgens de traditie van de Synagoge uitgesproken als Adonai, Heer, heb ik omschreven als 'Ik-zal-er-zijn', Ik-zal en God-Bevrijder.

De psalmen zijn liederen binnen het bijbelse Uittocht-verhaal, over bevrijding uit slavernij en vernedering, angst en leegte. Over hoop op 'een goed en wijd land', een betere wereld. Dat Grote Verhaal dat nog altijd bestaat en werkt, en weerklank vindt. En soms, na bittere wanhoop en veel strijd, in vervulling gaat, hier of daar, in mensen, in kleine en grote projecten – je weet niet wat je meemaakt, en je zingt met psalm 23

'Laat het zo blijven dit geluk
deze genade, al mijn levensdagen'.